

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA D'11 D'ABRIL DE 2016, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ABREUJAT NÚMERO 388/15-F, INTERPOSAT PER LA SENYORA N.M.A., CONTRA LA DESESTIMACIÓ DE LA RECLAMACIÓ ADMINISTRATIVA DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PER HAVER CAIGUT EN EL PARC INFANTIL DE LA PLAÇA FONT DEL VIDRE

El senyor Juan Carlos Jerez Anterquera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 14 d'abril de 2016, el Jutjat Contenciós Administratiu número 15 de Barcelona, ha notificat la Sentència d'11 d'abril de 2016, dictada en el Procediment Abreujat número 388/15-F, interposat per la senyora N.M.A., contra el decret numero 7805/2015, de 20 d'octubre, del Regidor Delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per haver caigut en el parc infantil de la Plaça Font del Vidre.

La demanda interposada tenia com a pretensió que s'abonés a la part actora una indemnització per danys i perjudicis per un import de 1.929,24 euros.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda presentada. Sense costes.

L'argument de la sentència per desestimar la demanda interposada y, en conseqüència, la responsabilitat municipal en la caiguda de la ciutadana és:

“En el presente caso, hemos de desestimar las pretensiones actoras pues si bien nadie discute la existencia de las lesiones sufridas por la parte demandante, no es menos cierto, que no podemos atribuir el nexo de causalidad directo y eficiente entre la caída de autos y el funcionamiento de los servicios públicos de mantenimiento y/o señalización, máxime cuando no consta aviso previo a la demandada (inexistencia de denuncia en tal sentido) de accidente similar al de autos y el defecto (caso de existir, agujero) era fácilmente sorteable atendida la hora de la tarde (plena luz solar) y la amplitud de la zona de autos; no se ha probado suficientemente tal nexo de causalidad directo pues no se ha aportado fotografías del día del siniestro, no se avisó a la policía local y escasa

verosimilitud ha de darse a la testigo Sra. M. que depuso en f.22EA al a vista de la relación que la une con la recurrente; por otra parte tampoco se puede descartar una posible distracción en el deambular por la recurrente....”

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposo l'adopció dels següents acords:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència d'11 d'abril de 2016, dictada en el Procediment Abreujat número 388/15-F, interposat per la senyora N.M.A., contra el decret numero 7805/2015, de 20 d'octubre, del Regidor Delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per haver caigut en el parc infantil de la Plaça Font del Vidre (Expedient: W70/2013).

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 15 de Barcelona.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA DILIGENCIA D'ORDENACIÓ DE LA LLETRADA DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA EN LA QUE ES DECLARA FERM EL DECRET NÚMERO 23/2016, DE 31 DE MARÇ, PEL QUAL ES PROCEDEIX A TENIR PER DESISTIDA LA SENYORA MBA DEL RECURS INTERPOSAT CONTRA LA DESESTIMACIÓ DE LA RECLAMACIÓ ADMINISTRATIVA DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL DE DANYS PER CAIGUDA A LA VIA PÚBLICA.

El senyor Juan Carlos Jerez Anterquera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 21 d'abril de 2016, el Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona, ha notificat la Diligencia d'Ordenació de la Llettrada de l'Administració de Justícia en la que es es declara ferm el decret número 23/2016, de 31 de març, pel qual es procedeix a tenir per desistida la senyora M.B.A. del recurs interposat contra el decret número 8575/2015, de 17 de novembre, del Regidor Delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat

patrimonial per haver caigut quan circulava amb la seva motocicleta (matricula 4357-HMF) per la Ronda Cervantes cantonada Avinguda Amèrica, el dia 2 de setembre de 2014.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu declara finalitzat el procediment per desistiment del demandat i retorna l'expedient administratiu.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, proposo el següent acord:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Diligència d'Ordenació de la Llettrada de l'Administració de Justícia en la que es declara ferm el decret número 23/2016, de 31 de març, pel qual es procedeix a tenir per desistida la senyora M.B.A. del recurs interposat contra el decret número 8575/2015, de 17 de novembre, del Regidor Delegat de Serveis Centrals que resol desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per haver caigut quan circulava amb la seva motocicleta (matricula 4357-HMF) per la Ronda Cervantes cantonada Avinguda Amèrica, el dia 2 de setembre de 2014 (Expedient: W 42/14).

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA INTERLOCUTÒRIA DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 11 DE BARCELONA, QUE NO DÓNA LLOC A DECLARAR LA IMPOSSIBILITAT D'EXECUTAR LA SENTÈNCIA DICTADA EN RECURS ORDINARI 374/2012, RELATIVA AL DRET DE TRAMITAR L'APREUAMENT PER EXPROPIACIÓ FINCA RDA. BELLAVISTA.

La senyora Núria Calpe i Marquet, regidora delegada d'Urbanisme, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona, ha dictat Interlocutòria el 2 de març de 2016, per la qual no dóna lloc a declarar la impossibilitat legal d'executar la Sentència de 15 de gener de 2014, dictada en recurs ordinari núm. 374/2012-C, interposat per Bomar 92, SL, contra el decret de la regidora delegada d'Urbanisme,

Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, de 18 de juliol de 2012, que desestimava la tramitació del full d'apreuament i remissió al Jurat d'Expropiació, en relació a l'expedient d'expropiació dels terrenys del paratge Turó de Cerdanyola (rda. Bellavista), amb imposició de costes a l'Ajuntament.

La Sentència va ser confirmada en recurs d'apel·lació núm. 241/2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Segona, el 16 de febrer de 2015.

L'Ajuntament en incident d'execució núm. 11/2015, instat per Bomar 92, SL, va al·legar impossibilitat legal d'executar la sentència a causa del canvi de planejament urbanístic, el terreny ja no és objecte d'expropiació ha passat a formar part del sector El Sorrall polígon d'actuació UA-88, a desenvolupar pel sistema de reparcel·lació per cooperació.

La Interlocutòria defensa el dret a l'execució de sentència en els seus propis termes per mandat constitucional. La Modificació puntual del Pla general es va aprovar definitivament el 31 de juliol de 2014 després de la Sentència, també recorda que l'aprovació inicial és de l'any 2013 posterior a la interposició del recurs contenciós administratiu.

Constata que no hi ha variació en la classificació i qualificació del terreny únicament del sistema de gestió. En el cas hipotètic d'acceptar la inexecució donaria dret a una indemnització d'acord a l'article 105.2 de la LJCA, i resultaria difícil eludir la fixació d'una quantia d'acord amb criteris similars a l'expropiació amb subrogació de l'administració en la posició de l'empresa titular dels terrenys. L'Ajuntament pot continuar gestionant el nou sistema però amb abonament del preu just i la disponibilitat del sòl.

També es desestima per extemporaneïtat en l'incident d'inexecució, al no haver estat instat en el termini previst als articles 104.2 i 105.2 de la LJCA, de dos mesos des de la comunicació de la sentència o bé segons doctrina jurisprudencial des de que sorgeixi la causa determinant de la impossibilitat.

La Sentència ja ha estat executada en els seus propis termes. L'1 d'abril de 2016 l'Ajuntament ha presentat el full d'apreuament davant el Jurat d'Expropiació de Catalunya, a requeriment del Jurat d'Expropiació de Catalunya el 2 de març de 2016.

Vist l'informe jurídic i l'article 104 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa,

proposo a la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, l'adopció, si s'escau, dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Interlocutòria de 2 de març de 2016, per la qual no dóna lloc a declarar la impossibilitat legal d'executar la Sentència de 15 de gener de 2014, dictada en recurs ordinari núm. 374/2012-C, interposat per Bomar 92, SL, contra el decret de la regidora delegada d'Urbanisme, Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, de 18 de juliol de 2012, que desestimava la tramitació del full d'apreuament i remissió al Jurat d'Expropiació, en relació a l'expedient d'expropiació dels terrenys del paratge Turó de Cerdanyola (rda. Bellavista).

Segon.- Donar per executada la Sentència amb la tramesa al Jurat d'Expropiació de Catalunya, l'1 d'abril de 2016, del full d'apreuament.

Tercer.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA 87/2016 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 15 DE BARCELONA, QUE ESTIMA PARCIALMENT EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 302/2014, INTERPOSAT CONTRA ELS ESTATUTS I BASES D'ACTUACIÓ DE LA JUNTA DE COMPENSACIÓ DEL SECTOR RIERA DE CIRERA-ROCAFONDA.

La senyora Núria Calpe i Marquet, regidora delegada d'Urbanisme, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 15 de Barcelona, ha dictat Sentència núm. 87/2016 d'11 d'abril, que estima en part el recurs ordinari núm. 302/2014, interposat per FORNERS DE MATARÓ, SA, contra els Estatuts i les Bases d'actuació de la Junta de compensació del polígon d'actuació urbanística del Sector “Riera de Cirera-Rocafonda”, aprovats definitivament per decret de l'alcalde de 8 d'abril de 2014.

La Sentència declara la validesa, vigència i eficàcia de la totalitat de les bases d'actuació i articles estatutaris litigiosos en el procés, a excepció dels articles 18.2 i 23 dels estatuts

que modifica el percentatge de representació dels propietaris per a exigir una Junta extraordinària de l'Assemblea General i per la petició d'addició o inclusió d'un punt a l'ordre del dia, que en lloc del 30% (aprovació inicial) i 20% (aprovació definitiva) passa al 5%, per evitar arbitrietats i per a una major protecció dels socis minoritaris, en consonància amb altres normes equivalents com és l'article 168 de la Llei 1/2010 de Societats de Capital .

Les normes recorregudes i declarades ajustades a dret són:

- Les Bases d'Actuació 5.3, 7.4, 8.4 i 14.a (o 14.2), 10, 11 i 16.a.
- Els articles dels Estatuts 2, 3, 10.4, 10.5, 14, 18.1, 19, 20, 24, 25, 27, 29 i 33.

Vist l'informe jurídic i l'article 104 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, proposo a la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015, l'adopció, si s'escau, dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència núm. 87/2016 d'11 d'abril, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 15 de Barcelona, que estima en part el recurs ordinari núm. 302/2014, interposat per FORNERS DE MATARÓ, SA, contra els Estatuts i les Bases d'actuació de la Junta de compensació del polígon d'actuació urbanística del Sector "Riera de Cirera-Rocafonda", aprovats definitivament per decret de l'alcalde de 8 d'abril de 2014, i fixa el percentatge del 5% de representació dels propietaris per a exigir una Junta extraordinària de l'Assemblea General i per la petició d'addició o inclusió d'un punt a l'ordre del dia, als article 18.2 i 23 dels Estatuts.

Segon.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients."

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA DE 22 DE FEBRER DE 2016, DICTADA EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU (402/2014), EN EXPEDIENT QUE VA RESOLDRE DEIXAR SENSE EFECTE LA COMUNICACIÓ PRÈVIA DE L'ACTIVITAT DEL LOCAL SITUAT AL CARRER MONTALT, NÚM. 5 BAIXOS.

La senyora Núria Calpe i Marquet, regidora delegada d'Urbanisme, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta la proposta següent:

“En data 22 de febrer de 2016 el Jutjat contenciós administratiu número 7 de Barcelona ha resolt desestimar el recurs contenciós administratiu (402/2014) interposat per Q.M.J. contra la resolució administrativa presumpta (silenci administratiu negatiu) desestimàtoria de les al·legacions (recurs) formulades en data 04.02.2014, contra el decret 615/2014, de 31.01.2014, que a més d'acordar el precinte del local ratifica l'ordre de cessament de l'activitat del local situat al carrer Montalt, núm. 5 baixos, acordada per Decret 8387/2013, de 19 de desembre, davant l'incompliment voluntari per la recurrent de cessament d'activitat d'intercanvi de parelles. Aquest decret 8397/2013, de 19 de desembre, va resoldre deixar sense efecte la comunicació prèvia de l'esmentada activitat, al resultar aquesta activitat recreativa de naturalesa sexual incompatible amb l'urbanisme.

La sentència és favorable als interessos municipals, ja que desestima el recurs contenciós administratiu interposat per Q.M.J., amb expressa imposició de costes a la part recurrent.

“El Jutjat contenciós administratiu manifesta que l'expedient administratiu municipal es fonamenta en que es tracta d'una activitat recreativa de naturalesa sexual incompatible amb l'urbanisme. I, la part demandant fonamenta el recurs essencialment en què no s'exerceix cap activitat sexual. Per contra hi ha diverses inspeccions policials obrants a l'expedient administratiu en què es constata que l'activitat en el local, objecte del contenciós, no es correspon amb el projecte presentat en la comunicació prèvia com a centre de reunions d'intercanvi de parelles, i si amb una activitat recreativa de naturalesa sexual. Atenent als principis del “favor acti” i càrrega de la prova no s'estimen les pretensions de l'actora, al no haver-se aportat una prova en contrari de la versió fàctica narrada pels agents actuants (policia local).

La present sentència és ferma i no susceptible d'impugnació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia núm. 4920/2015 de data 15 de juny de 2015, proposo l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de 22 de febrer de 2016, dictada en el recurs contenciós administratiu (402/2014) interposat per Q.M.J. contra la

resolució administrativa presumpta (silenci administratiu negatiu) desestimària de les al·legacions (recurs) formulades en data 04.02.2014, contra el decret 615/2014, de 31.01.2014, que a més d'acordar el precinte del local ratifica l'ordre de cessament de l'activitat del local situat al carrer Montalt, núm. 5 baixos.

Segon.- Notificar la present resolució a acord al Jutjat contenciós administratiu 7 de Barcelona.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTADA DEL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA NÚM. 94/2016, DE 4 D'ABRIL, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 13 DE BARCELONA, EN RELACIÓ AL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 364/2015 D CONTRA LA RESOLUCIÓ DE 15 DE JULIOL DE 2015.

La senyora Núria Moreno Romero, regidora delegada de Via Vúplica, Equipaments i Espais Públics, presenta la proposta següent:

“En data 15 de juliol de 2015, la regidora delegada de Via Pública, Equipaments i Espais Públics, va resoldre desestimar les al·legacions presentades per N.B.V. i imposar una sanció de 90 € per la comissió d'una infracció lleu en matèria de trànsit.

L'esmentada resolució fou impugnada davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona, i es tramità pel procediment abreujat amb número 364/2015 D pel Jutjat Contenciós Administratiu 13 de Barcelona.

En data 4 d'abril de 2016, practicades les actuacions processals procedents, es dictà sentència núm. 94/2016 que resol: “He resolt desestimar el recurs presentat per N.B.V. contra l'Ajuntament de Mataró tot confirmant la resolució impugnada per ser ajustada a dret- Amb l'expressa imposició de les costes causades fins un límit de 100 €”.

A la vista del contingut de la sentència recaiguda esmentada.

Fent ús de les atribucions conferides a Alcaldia per la Llei 7/85, de 20 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, reformada per la *Ley 57/2003, de 16 de diciembre, de medidas para la modernización del gobierno local* i per la resta de

disposicions legals, i d'acord amb les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, a la Junta de Govern, PROPOSO:

Primer.- Donar-se per assabentada del contingut de la sentència núm. 94/2016, de 4 d'abril, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 13 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 364/2015 D contra la resolució de 15 de juliol de 2015.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA 114/2016 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, QUE ESTIMA PARCIALMENT EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 116/2012, INTERPOSAT CONTRA L'ESTUDI DE DETALL DE LES UNITATS MÍNIMES UMP 2 I UMP 3 DE LES ILLES 2 I 3 DEL PLA DE MILLORA URBANA PMU-01D DE LA RDA. BARCELÓ/ILLA FÀBREGAS I DE CARALT

El senyor David Bote Paz, Alcalde President, presenta la proposta següent:

“El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, ha dictat Sentència núm. 114 el 29 de febrer de 2016, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 116/2012, interposat per Habitatge Entorn SCCL, contra l'acord del Ple de l'Ajuntament d'1 de març de 2012, d'aprovació definitiva de *l'Estudi de Detall de les Unitats Mínimes de Projecte UMP 2 i 3 del Pla de Millora Urbana PMU 01d- Rda. Barceló / Illa Fàbregas i de Caralt.*

La Sentència desestima la impugnació indirecta del Pla de millora urbana PMU-01d de la ronda Barceló/Illa Fàbregas i de Caralt, i estima la nul·litat de ple dret i anul·la l'Estudi de detall per:

- a) Tenir les figures dels Estudis de Detall un règim transitori a partir de la derogació del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística.
- b) La llei i decrets legislatius d'urbanisme posteriors Llei 2/2002, DLeg. 1/2005 i DLeg. 10/2010, permeten transitòriament els Estudis de detall exigits pel planejament vigent

a tramitar d'acord amb la regulació del DLeg. 1/1990.

- c) El Pla general d'ordenació de Mataró de 1997, va ser objecte de la Modificació puntual del Pla general àmbit Ronda Barceló–Illa Fàbregas de Caralt, aprovada definitivament el 12 de maig de 2006 i el 6 de novembre de 2006, la qual preveu un Pla de millora urbana per a l'ordenació detallada.
- d) El Pla de millora urbana PMU-01d de la Ronda Barceló/Illa Fàbregas i de Caralt, aprovat definitivament el 22 de juliol de 2010, al seu article 7 disposa que el Pla es desenvoluparà amb les determinacions dels plans especials, les UMP, els projecte de reparcel·lació i del projecte d'urbanització, però no preveu l'Estudi de detall.
- e) L'ordenació volumètrica d'acord amb la legislació posterior a la Llei 2/2002, s'ha de plantejar en un Pla de millora urbana o altres figures de planejament urbanístic, al seu cas especial, si s'escau.
- f) A més l'Estudi de detall impugnat s'excedeix de la seva funció d'alineacions i rasants i d'ordenació volumètrica. En la fase 1a per la posició de nuclis d'escala, avanç de distribució i número d'habitatges per parcel·la i accessos i alternatives d'organització d'aparcament subterrani. En la fase 2a per entrar en elements i materials emprats en una primera llicència que vinculen a la resta de parcel·les o/i elements protectors que tenen caràcter preferent.

Vistos els articles 103 i 104 de la Llei Reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, proposo a la Junta de Govern Local, en virtut de les competències delegades per Resolució de l'Alcaldia de data 3 de juliol de 2015 l'adopció, si s'escau, dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència núm. 114/2016 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, de 29 de febrer de 2016, que estima en part el recurs contenciós administratiu núm. 116/2012, interposat per Habitatge Entorn SCCL, contra l'acord del Ple de l'Ajuntament d'1 de març de 2012, d'aprovació definitiva de *l'Estudi de Detall de les Unitats Mínimes de Projecte UMP 2 i 3 del Pla de Millora Urbana PMU 01d- Rda. Barceló / Illa Fàbregas i de Caralt*, i a l'anul·la.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal als efectes escaients.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA DE 29 DE DESEMBRE DE 2015, QUE ESTIMA EN PART EL RECURS D'APEL·LACIÓ NÚM. 85/2013 INTERPOSAT CONTRA LA SENTÈNCIA DEL JCA NÚM. 4 DE BARCELONA EN RECURS NÚM. 26/2011, EN RELACIÓ A LA INADMISSIBILITAT DE LA REVISIÓ D'OFICI DE LA L·LICÈNCIA D'OBRES PER INSTAL·LAR ASCENSORS A LA VIA PÚBLICA, A LA RDA. SANT OLEGUER, 13-15, 17-19 I 21-23.

El senyor David Bote Paz, Alcalde President, presenta la proposta següent:

“En data 29 de desembre de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sala contenciosa administrativa, secció tercera, ha decidit el següent:

1r) Estimar en part el recurs d'apel·lació interposat per O.G.M, A.G.J., S.B.M., V.R.M., J.G.M. i Ferrreteria Via Julia, contra la sentència emesa pel Jutjat del contenciós administratiu número 4 de Barcelona, dictada en procediment 26/2011, i revocar la part d'aquesta únicament pel que fa al pronunciament de costes, que es deixa sense efecte.

2n) Mantenir la resta de pronunciaments de la sentència, i en conseqüència, desestimar el recurs contenciós administratiu interposat a nom dels apel·lants contra els decrets de 29 d'octubre de 2010, del conseller delegat d'habitatge de l'Ajuntament de Mataró, en els que es declara la inadmissibilitat de la sol·licitud d'aquesta part, de revisió d'ofici de la l·licència d'obres concedida per decret de 6 de març de 2009 a les comunitats de propietaris de la Ronda Sant Oleguer, 13-15, 17-19, i 21-23 de Mataró, per instal·lar ascensors a la via pública per fer accessibles dels als edificis d'habitatges de les seves finques.”

La sentència és favorable als interessos municipals, ja que confirma la sentència del jutjat contenciós administratiu número 4 de Barcelona, que desestima el recurs contenciós administratiu interposat contra una resolució municipal declarant la inadmissibilitat de la sol·licitud de revisió d'una l·licència municipal.

El TSJC manifesta en relació en primer lloc, amb els motius de revisió de la l·licència consistents en la manca de la signatura del president de la comunitat de propietaris dels diferents edificis, i la signatura de les sol·licitud de les l·licències per qui eren els

presidents de cadascuna de les comunitat de propietaris, no és motiu de nul·litat de ple dret, donat que consta l'acord de la comunitat per la majoria 90 % de les quotes de participació, i consta que la Junta de Govern Local va aprovar les concessions demanials dels terrenys en què hi ha instal·lat l'ascensor, que no van ser impugnats ni anul·lats.

En segon lloc, s'al·lega en la demanda la presentació dels projectes d'obra i els estudis de seguretat i salut amb posterioritat a les sol·licitud de llicències, la qual cosa es desestima donat que es van presentar però amb posterioritat, però abans dels decrets atorgant les llicències.

En tercer lloc, s'al·lega la omisió d'informe tècnic actualitzat sobre la possibilitat d'ubicar els ascensors a l'interior dels edifici, donat que la llicència es va fonamentar en un informe d'inspecció fet amb anterioritat a l'aprovació de la modificació puntual del PGO de Mataró, aprovada per resolució del conseller de PTOp de la Generalitat de Catalunya en data 30.05.2007, que la disposició addicional sèptima permetia la instal·lació d'ascensors a l'exterior dels edificis plurifamiliars d'habitatges, així com l'incompliment dels esmentats decrets de la referida disposició addicional sèptima.

Respecte d'aquest punt, el Tribunal considera que si bé la llicència es fonamenta en un informe d'inspecció anterior això no vol dir que no s'ajustés a la realitat, ni tampoc s'ha acreditat en el procés de noves circumstàncies que no es tinguessin en compte en l'informe de la llicència.

El Tribunal també manifesta que no hi ha prova de l'afectació per la llicència de terrenys qualificats com espais lliures d'edificació de caràcter públic, per la qual cosa no hi ha vulneració de l'article 202.1b) del DL 1/2005, ni s'ha acreditat l'incompliment de la disposició addicional sèptima.

Per últim el Tribunal diu que del dictamen pericial processal i de l'informe pericial de part, s'acredita que els ascensors no es podien ubicar en un pati de llums o en el forat de l'escala, sinó que havien d'afectar als habitatges, les seves terrasses i patis, i a l'habitabilitat de les seves habitacions, i que malgrat en dos de les opcions, no es podia garantir una cabina d'ascensor amb una superfície mínima útil practicable, i amb la conseqüent reducció de barreres arquitectòniques, finalitat de la disposició addicional sèptima del PGO, per tant, el cas del procés encaixa en l'excepció que permet la ubicació dels ascensors a l'exterior.

També es considera que l'al·legació de desviació de poder en tot cas seria motiu d'anul·labilitat i no de nul·litat, no quedant provat que la finalitat de les llicències fos només la de permetre col·locar l'ascensor.

Respecte a les costes, s'estima l'apel·lació al no aprecia mala fe o temeritat de l'actora.

La present sentència és ferma i no susceptible d'impugnació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de 29 de desembre de 2015, dictada en el recurs d'apel·lació pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposat per O.G.M, A.G.J., S.B.M., V.R.M., J.G.M. i Ferreteria Via Julia, contra la sentència emesa pel Jutjat del contenciós administratiu número 4 de Barcelona, dictada en procediment 26/2011, que revocar la part d'aquesta únicament pel que fa al pronunciament de costes, que es deixa sense efecte. I, manté la resta de pronunciaments de la sentència, i en conseqüència, desestimar el recurs contenciós administratiu interposat a nom dels apel·lants contra els decrets de 29 d'octubre de 2010, del conseller delegat d'habitatge de l'Ajuntament de Mataró, en els que es declara la inadmissibilitat de la sol·licitud d'aquesta part, de revisió d'ofici de al llicència d'obres concedida per decret de 6 de març de 2009 a les comunitats de propietaris de la Ronda Sant Oleguer, 13-15, 17-19, i 21-23 de Mataró, per instal·lar ascensors a la via pública per fer accessibles dels als edificis d'habitatges de les seves finques.

Segon.- Notificar la present resolució a acord al Jutjat contenciós administratiu 4 de Barcelona.

La present sentència és ferma i no susceptible d'impugnació.”

Es donen per assabentats

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA DE 29 DE FEBRER DE 2016, DICTADA PEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA EN RECURS D'APEL·LACIÓ CONTRA LA SENTÈNCIA DEL JCA NÚMERO 13 DE BARCELONA, QUE DESESTIMA EL RECURS NÚM. 635/2010 INTERPOSAT CONTRA DECRET D'ARXIU D'EXPEDIENT PER LA LEGALITZACIÓ DE LLICÈNCIA D'ACTIVITAT PER LA INSTAL·LACIÓ DE TELEFONIA AL CAMÍ DELS CAPUTXINS 45 DE MATARÓ.

El senyor David Bote Paz, Alcalde President, presenta la proposta següent:

“En data 29 de febrer de 2016 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sala contenciosa administrativa, secció tercera, ha decidit el següent:

Desestimar el present recurs d'apel·lació interposat a nom de l'Associació de veïns de Molins, Torner, Primer de Maig contra la sentència núm. 319, de 30 de setembre de 2013 del Jutjat del contenciós administratiu de Barcelona número 13, recaiguda en el procediment 635/2010, que en la seva part dispositiva en la part necessària estableix “Que desestimant íntegrament el recurs contenciós administratiu interposat pel Procurador dels Tribunals Sr.J.E.C.R., en nom i representació d'Associació de veïns Molins Torner-Primer de Maig contra la resolució impugnada conforme a dret”, que es confirma íntegrament. “

La sentència és favorable als interessos municipals, ja que confirma la sentència del jutjat contenciós administratiu número 4 de Barcelona, que desestima el recurs contenciós administratiu interposat contra una resolució municipal de data 08.10.2010, que declara l'arxiu de l'expedient de legalització d'activitat de telefonia mòbil desenvolupada per la mercantil Vodafone en l'edifici situat al Camí dels Caputxins, núm. 45 de Mataró.

El TSJC manifesta que el recurs impugna la resolució d'arxiu d'un expedient de protecció de la legalitat urbanística, i que no es pot plantejar la correcció de la resolució municipal de data 18.05.2010 de concessió d'una llicència ambiental. S'entra amb el recurs amb una desviació processal, no sent possible estendre el recurs amb un altre procediment administratiu amb una resolució que és ferma. Per tant, el procediment es centra en si és correcta la resolució d'arxiu de l'expedient de legalització, que tenia com objectiu la paralització de l'activitat metre no estigues legalitzada, i aquest objectiu decau amb la corresponent legalització, per la qual cosa

la resolució d'arxiu és procedent en tant que han estat verificats els requisits tècnics per la renovació de l'activitat.

També respecte a la indirecta impugnació de l'ordenança municipal d'emplaçament d'instal·lacions de radiocomunicacions del municipi de Mataró, el Tribunal considera que no hi ha un vincle directe entre la resolució impugnada i l'ordenança qüestionada, donat que la resolució d'arxiu no es fonamenta en l'aplicació de l'ordenança i si amb el reglament d'activitats de Mataró i en la derogada Llei 3/1998, d'intervenció integral de l'Administració ambiental.

Per últim el Tribunal fa condemna a les costes del recurs d'apel·lació a la part apel·lant si bé amb la limitació en concepte d'honoraris de lletrat de cadascuna de les part apel·lades de 500€.

La present sentència és ferma i no susceptible d'impugnació.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència 117, de 29 de febrer de 2016 dictada en el recurs d'apel·lació pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposat per interposat a nom de l'Associació de veïns de Molins, Torner, Primer de Maig contra la sentència núm. 319, de 30 de setembre de 2013 del Jutjat del contenciós administratiu de Barcelona número 13, recaiguda en el procediment 635/2010, que en la seva part dispositiva en la part necessària estableix "Que desestimant íntegrament el recurs contenciós administratiu interposat pel Procurador dels Tribunals Sr.J.E.C.R., en nom i representació d'Associació de veïns Molins Torner-Primer de Maig contra la resolució impugnada conforme a dret", que es confirma íntegrament.

Segon.- Notificar la present resolució a acord al Jutjat contenciós administratiu 13 de Barcelona.

La present sentència és ferma i no susceptible d'impugnació."

Es donen per assabentats.